



СТАНОВИЩЕ НА ЕТИЧНАТА КОМИСИЯ НА СУ „СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“

Извършената от Етичната комисия проверка на сигнали е по реда на чл. 3 от Вътрешните правила за извършване на проверка за плагиатство и недостоверност на научни данни в научни трудове на членовете на академичния състав на Софийски университет „Св. Климент Охридски“, съответно по чл. 26, ал. 4 от Етичния кодекс на академичната общност на Софийския университет „Св. Климент Охридски“.

На 04.08.2021 г. до ректора на СУ „Св. Климент Охридски“ са подадени три сигнала с искане за проверка на данни за наличие на плагиатство в книгата на гл. ас. д-р П. И. „Компетенцията на Народното събрание“, Издателство „Нова звезда“, 2015 г. Сигналите се позовават на данни, изнесени в медиите – статия в Клуб Z и видеоклип на „Правна лудост“ от 01.08.2021 г., статия във в. Дневник от 04.08.2021 г.¹ Първият сигнал е от Д. Т., студент във Факултета по математика и информатика. Вторият сигнал е подаден от К. Г., студент в Юридическия факултет. Третият сигнал е подаден от К. А., докторант в Богословски факултет. В него е цитирано твърдението от публикацията във в. Дневник, че в монографията на д-р П. И. „Компетенцията на Народното събрание“ „има копирани дословно параграфи от различни части, без да е цитирано“ от дисертационния труд на доц. д-р Н. К. „Парламентарен контрол“. Посочено е, че дисертацията на доц. К. не е включена в библиографията към книгата на д-р И. По данни на в. Дневник към 04.08.2021 г. книгата на д-р П. И. не е депозирана в Националната библиотека „Св. св. Кирил и Методий“, както изисква законът. Проверка на подателя на сигнала за наличието на книгата в електронния каталог COBISS+ към тази дата не е дала резултат.

Сигналите са проверени за допустимост и с доклад на чл. кор. проф. дфзн Николай В. Витанов, зам. ректор по научноизследователска и научна проектна дейност, с вх. № 70-90-6/09.08.2021 г., са насочени към Етичната комисия за започване на процедура по проверка на фактите, описани в сигналите съгласно Вътрешните правила за извършване на проверка за плагиатство и недостоверност на научни данни в научни трудове на членовете на академичния състав на Софийски университет „Св. Климент Охридски“. Въпреки че подадените сигнали формално не съдържат всички

реквизити, изискуеми съгласно чл. 6 от Вътрешните правила, Етичната комисия приема, че те достатъчно ясно идентифицират двете произведения, техните автори и годините на създаването им, като в публикациите, на които се позовават, са съпоставени конкретни страници. От друга страна, за започване на проверка за нарушения на добрите академични практики според чл. 26, ал. 4 от Етичния кодекс, не са предвидени специални изисквания към сигналите. Правилата за работа на Етичната комисия (V, т. 2) изискват само сигналите да бъдат подадени в писмена форма в деловодството на Университета.

Тъй като в публикациите се съдържат твърдения за извършено плагиатство от докторската дисертацията на доц. д-р Н. К. на тема „Парламентарен контрол“, защитена през 2007 г., на 10.08.2021 г. Етичната комисия се обърна към доц. К. и ѝ предостави възможност в срок от 7 дни да изложи позицията си, като я подкрепи с конкретен доказателствен материал.

В доклад до Етичната комисия от 16.08.2021 г. доц. д-р Н. К. потвърждава, че са налице съвпадения между пасажи от докторската ѝ дисертация на тема „Парламентарен контрол“, защитена през 2007 г., и от две нейни статии от 2006 г.², и книгата на гл. ас. д-р П. И. „Компетенцията на Народното събрание“, Издателство „Нова звезда“, 2015 г. Към доклада в отделни файлове са приложени: текст на дисертацията на тема „Парламентарен контрол“, състояща се от 359 страници, депозирана пред СНС към ВАК; сканирани копия на части от монографията на д-р П. И. „Компетенцията на Народното събрание“ (3 файла – съдържание на монографията, в което описанието на библиографията започва на стр. 657, част от глава I /стр. 45-107/ и част от глава III, § 3 /стр. 504-531/); текст на монографията на доц. К. със заглавие „Парламентарен контрол“, публикувана през 2021 г. на основата на дисертацията; сканирани копия на двете статии, публикувани през 2006 г.; сравнителна таблица на открити съвпадения между пасажи на дисертацията и публикуваната през 2015 г. монография на д-р П. И.. Приложената таблица съдържа данни за приблизително 90 проблемни страници в книгата на д-р П. И. „Компетенцията на Народното събрание“, състояща се от 697 страници.

На 13.08.2021 г. с писмо до ректора и до Етичната комисия издателство „Нова звезда“ по собствена инициатива изпраща за целите на проверката два екземпляра от книгата „Компетенцията на Народното събрание“, състояща се от 618 страници, за които се твърди, че са отпечатани през 2015 г. от същото издателство. Писмото, с което са изпратени двете книги, е без име на подател и без подпис на издателството. Етичната комисия поиска от издателство „Нова звезда“ да бъде уточнено името на подателя на писмото, длъжността, която изпълнява, и да бъде добавен печат на издателството, както и издателството да потвърди, че то е изпратило двата екземпляра от 618 страници. В отговор издателство „Нова звезда“ потвърждава изпращането на книгите, като връща писмото с името на Н. И. - управител, и с печат на издателството. С молба, подадена чрез адвокат М. Х. от 26.08.2021 г. д-р П. И. е поискал от Етичната комисия да потвърди получаването на изпратените от издателството за целите на проверката екземпляри, състоящи се от 618 страници.

С писмо от 26.08.2021 г. Етичната комисия предостави възможност на д-р П. И. да се запознае със сигналите и служебно събраните в хода на проверката към съответния момент документи и да изрази своето мнение, да представи доказателства или да поиска събирането на такива в срок до 7 дни от получаването на писмото. Той се е запознал с документите чрез адвокат М. Х. на 30.08.2021 г.

Във връзка с констатираното от членовете на Комисията несъответствие между страниците от книгата на д-р И., цитирани от доц. К., и книгата от 618 страници, получена от издателството, на 27.08.2021 г. Етичната комисия изпрати официално писмо до ръководителя на Катедрата по конституционноправни науки проф. д-р П. К. с молба да бъде предоставен екземпляр от книгата за целите на проверката.

С писмо до Етичната комисия от 01.09.2021 г. докторант Р. Г. изпраща екземпляр от книгата „Компетенцията на Народното събрание“, Издателство „Нова звезда“, 2015 г., състояща се от 697 страници. В писмото се твърди, че книгата е получена от колега, хабилитирано лице, с оглед на разработването на дисертационния труд.

На 02.09.2021 г. е получено писмо от проф. д-р П. К., към което е приложена книгата „Компетенцията на Народното събрание“, Издателство „Нова звезда“, 2015 г., състояща се от 697 страници. В писмото е посочено, че същата е била закупена през 2015 г. за нуждите на Катедрата с оглед създаването на обща катедрена библиотека и оттогава досега, без прекъсване, книгата е била на разположение на членовете на Катедрата в кабинет 299, използван от преподавателите.

На 02.09.2021 г. в Етичната комисия постъпва трети екземпляр от книгата „Компетенцията на Народното събрание“, Издателство „Нова звезда“, 2015 г., състояща се от 697 страници, изпратен по собствена инициатива от съдия В. П. за целите на проверката на Етичната комисия. В придружаващото писмо съдия В. П. посочва, че книгата е закупена от него през 2015 г., като представя като доказателство в тази връзка електронна кореспонденция до негови колеги от същия период, в която той ги уведомява за новите книги в личната му библиотека.

С уведомителни писма на Комисията от 01.09.2021 г. и от 03.09.2021 г. д-р П. И. е поканен да се запознае с тези допълнително постъпили в хода на проверката документи. Това той е направил на 02.09.2021 г. чрез адвокат М. Х.

На 02.09.2021 г. гл. ас. д-р П. И. чрез адвокат М. Х. изпраща свое становище до ректора и до Етичната комисия, в което твърди: 1) че проверката следва да бъде извършена с оглед единствено меродавния текст в книгата „Компетенцията на Народното събрание“, Издателство „Нова звезда“, 2015 г., състояща се от 618 страници, изпратена от издателството в качеството му на неутрален субект, 2) той никога не е чел и не се е запознавал с посочените в „сигналите“ трудове на доц. д-р Н. К., 3) че неговата монография предхожда по време книгата на доц. д-р Н. К., както и че през 2015 г. докторската дисертация на Н. К. не е публикувана, като в тази връзка иска Етичната комисия да се обърне към НАЦИД, за да получи заверено копие на същата, 4) че липсва каквато и да е идентичност, съответствие и сходство между докторската дисертация на доц. д-р Н. К. и книгата „Компетенцията на Народното събрание“, издателство „Нова звезда“, 2015 г., изпратена от издателството до ректора и до

Етичната комисия на 13.08.2021 г. 5) иска от Етичната комисия да установи дали текстовете на доц. д-р Н. К. имат оригиналност, научна новост, авторски научен принос и авторски научен резултат и дали не представляват цитирания и позовавания на други автори, преразказ на техни мисли, тези и разсъждения относно факти, като в тази връзка отправя искане към Етичната комисия да изиска от декана на Юридически факултет да назначи трима експерти; 6) твърди, че автори, които цитират в своите научни трудове едни и същи първоизточници, не извършват плагиатство; 7) твърди, че неговата монография има различен фокус, който не е върху историческата част и парламентарния контрол, а представлява цялостно и задълбочено научно изследване на правомощия на Народното събрание, както и парламентарните актове, издадени в резултат на осъществяването на тези правомощия; 8) оспорва качеството на заинтересовани лица на подалите сигналите; 9) отправя искане Етичната комисия да ги призове да се явят лично и в присъствие на д-р П. И. да установят самоличността си като представят за справка личните си карти и потвърдят дали са действителните автори на сигналите; към деканите на съответните факултети да бъде отправено искане за установяване на качеството на тези лица към датата на подаване на сигналите; 10) изтъква, че в сигналите липсват реквизити, посочени в чл. 6, ал. 1 от Вътрешните правила; 11) позовава се на давност по чл. 194, ал.1 от Кодекса на труда; 12) позовава се на дефиницията за плагиатство съгласно §1, т.7 от Допълнителните разпоредби на ЗРАСРБ, която се отнася само за установено плагиатство в рамките на процедура за придобиване на научна степен или за заемане на академична длъжност, каквото не е налице по повод на монографията от 2015 г. и 13) твърди, че Вътрешните правила, приети на заседание на Академичния съвет на 14.07.2021 г., не могат да имат обратно действие и да бъдат приложени към деяния от 2015 година.

Във връзка със становището на д-р П. И. Етичната комисия поиска от чл. кор. проф. дфзн Николай В. Витанов, да бъдат издадени справки и удостоверения относно статуса на подателите на сигналите. Постъпили са уверения, които потвърждават, че към 04.08.2021 г. Д. Т. и К. Г. са редовно обучаващи се студенти, съответно във Факултета по математика и информатика и в Юридически факултет, а К. А. е редовен докторант в Богословския факултет. Етичната комисия подаде заявление до НАЦИД, с което за целите на проверката поиска заверено копие от дисертацията на доц. д-р Н. К., и получи такова копие на 08.09.2021 г. Д-р П. И. е уведомен с писмо от 09.09.2021 г., като му е дадена възможност да вземе отношение към постъпилите екземпляри от книгата от 697 страници до 13.09.2021 г., което той не е направил.

За да се изясни действителния обем на монографията на д-р П. И. към момента на нейното публикуване през 2015 г., с писмо от 08.09.2021 г. Етичната комисия се обърна към ръководството на Националния институт на правосъдието с молба за целите на проверката да бъде предоставен посоченият като наличен в библиотеката на Института екземпляр от монографията на д-р П. И. „Компетенцията на Народното събрание“, Издателство „Нова звезда“, 2015 г., с обем от 697 страници, както и справка за това кога е закупена книгата. Отговорът постъпва на 13.09.2021 г., като в придружителното писмо, с което е изпратена книгата, е пояснено, че тя е закупена на 04.12.2015 г., заведена е към фонда на библиотеката на 07.12.2015 г. Приложени са копие от фактурата, с която е закупена и копие от касовата бележка от 04.12.2015 г.

Същото искане е отправено и до ръководството на Нов български университет, в библиотеката на който книгата е заведена през 2015 г. На 16.09.2021 г. Етичната комисия получи екземпляр от книгата с инвентарен номер ID 000000222531, състоящ се от 697 страници. Книгата е придобита чрез покупка от „Нова Звезда -2000“ ЕООД. Приложени са фактура от 27.08.2015 г. и касов бон. Книгата е въведена в автоматичната библиотечно-информационна система на библиотеката на НБУ на 28.09.2015 г., за което е приложен запис.

След запитване от страна на Етичната комисия, с доклад от Я. М., завеждащ библиотеката на Юридическия факултет на Софийския университет, на Етичната комисия е предоставен екземпляр от монографията на д-р П. И. „Компетенцията на Народното събрание“, Издателство „Нова звезда“, 2015 г., състоящ се от 697 страници. В придружаващото писмо е посочено, че през 2015 г. П. И. е предал на библиотеката 5 екземпляра от книгата, които по негова воля не са били заведени надлежно в базата данни и се съхраняват в хранилището на библиотеката, без да се ползват от читателите ѝ.

Допълнителни проверки на Етичната комисия констатираха, че съхранени в Гугъл данни за книгата на д-р П. И. „Компетенцията на Народното събрание“ на страницата на издателство „Нова звезда“ от 2016 и 2019 г. съдържат описание на книгата, състояща се от 697 страници. На страниците на двете електронни книжарници „Ozone.bg“ и „Store.bg“, които са предлагали книгата, тя също е описана като състояща от 698 страници. Книгата на П. И. „Компетенцията на Народното събрание“, Издателство „Нова звезда“, 2015 г., от 697 страници е описана в каталога на Конгресната библиотека на САЩ, където е достъпно и нейното съдържание. Книгата, състояща се от 698 страници, е представена в сп. *Общество и право*, бр. 5/2015, с. 120 в рубриката „Библиотеката на СЮБ представя“.

Поискана от Етичната комисия справка от Националната библиотека „Св. св. Кирил и Методий“ от 16.09.2021 г. удостоверява, че първият екземпляр от книгата „Компетенцията на Народното събрание“ от 618 страници е депозиран на 13.08.2021 г., а вторият – на 01.09.2021 г. На 17.09.2021 г. упълномощено от д-р И. лице - адвокат М. Х., се е запознала с допълнително постъпилите книги и придружаващите ги документи, както и с останалите служебно събрани от членовете на Комисията документи.

Етичната комисия е сезирана за извършване на проверка на данни за нарушение на научноизследователската етика – плагиатство. Пряко засегнати са две лица, редовни преподаватели в Юридически факултет и членове на академичната общност на Софийския Университет. Проверката на Етичната комисия се отнася до констатиране на съответствия между дисертационния труд на доц. д-р Н. К. „Парламентарен контрол“ от 2007 г. и книгата на д-р П. И. „Компетенцията на Народното събрание“, Издателство „Нова звезда“, 2015 г, състояща се от 697 страници. Отвъд компетенциите на Комисията е проверка на действията на издателството, с или без участието и съгласието на автора, свързани с недепозирани в срок екземпляри от книгата през 2015 г., както и с евентуално отпечатване на коригирана версия на книгата, необозначена като второ издание.

Дисертацията на Н. К. „Парламентарен контрол“ е защитена успешно пред СНС по правни науки на 04.12.2007 г. Според данните в Регистъра на академичния състав на НАЦИД, дисертационният труд на Н. К. е с научни ръководители проф. д-р Е. П. Т. и С. С., рецензенти: проф. д-р С. Н. и доц. д-р П. К. Доц. Н. К. е придобила ОНС „доктор“ през 2008 г., с диплома №32345/19.05.2008 г, утвърдена с протокол № 3-19/17.03.2008 г. Дисертацията ѝ не е била публикувана към 2015 г.

Книгата на д-р П. И. „Компетенцията на Народното събрание“, Издателство „Нова звезда“, 2015 г., е научен труд – монография, който притежава ISBN 978-619-198-012-3, разгърнато съдържание и подробна библиография. Монографията не е представяна в конкурси за заемане на академични длъжности или за присъждане на научни степени. В книгата не са отбелязани рецензенти на научния труд и научна редакция.

Във връзка с наличните различни екземпляри от книгата - от 618 и 697 страници, членовете на Комисията са направили допълнителни справки, добавени към служебно събраните документи по проверката. Справките относно описанието на книгата на страниците на Издателство „Нова звезда“ от 2016 и 2019 г., описанието на книгата на страниците на големи електронни книжарници, предлагали книгата, представянето на книгата в сп. *Общество и право*, бр. 5/2015 г., описанието в каталога на Конгресната библиотека на САЩ, както и постъпилите екземпляри от книгата, два от които надлежно заведени в библиотеките на НИП и НБУ, прегледани от членовете на Комисията, показват, че към 2015 г. книгата се състои от 697 или 698 страници /с последната бяла страница/.

От изложените по-горе факти Комисията има основания да приеме, че са налице достатъчно свидетелства, че през 2015 година книгата е отпечатана на 697 страници, както и че тези именно екземпляри от книгата от 697 страници са релевантни към извършваната проверка.

Книгата от 618 страници, екземпляри от която не са установени преди 13.08.2021 г., видимо е идентична - що се отнася до корицата, първите две страници, както и задната корица, с книгата от 697 страници, с изключение на малка, но забележима разлика в цвета на корицата на екземпляра, предоставен от издателството, в сравнение с всички останали екземпляри, които са на разположение на Етичната комисия. Разлики са установени в съдържанието на двете книги. В тази от 618 страници липсват следните параграфи от Глава I. „Парламент и парламентаризъм“: §2. Ранен (дуалистичен) парламентаризъм (с. 47–68 от книгата с 697 страници); §3. Класически (монистичен) парламентаризъм (с. 68–80 от книгата с 697 страници); §4. Съвременен (рационализиран) парламентаризъм (с. 81-107 от книгата с 697 страници). Разлика има и във финалната част на §1. от Глава I - в книгата от 697 с. текстът обхваща 54 реда на с. 45-47, а в другия вариант същият текст е редуциран до 29 реда на с. 45-46. Другата съществена разлика е в обема на §3. „Контролни правомощия“ от Глава III. „Основни правомощия на Народното събрание“. В екземпляра от 697 страници този параграф обхваща с. 504–531, т.е. 28 страници, докато в екземпляра от 618 страници той е между с. 443 и 453, т.е. съдържа 11 страници. Отпаднали са страници, към които е отнесено твърдението за плагиатство.

При съпоставяне и анализ на текстовете бе установено следното:

1. От дисертацията на Н. К.: част от „I. Въведение“ – с. 15–16.

От книгата на П. И.: част от глава I „Парламент и парламентаризъм“ – §1. „Парламентът в контекста на принципа на разделение на властите и развитието на парламентаризма“ – с. 45–47.

Резултат: текстът в книгата в обем от 54 реда и една бележка под линия буквално съответства на текста от дисертацията (пропуснат е един ред и няколко думи).

2. От дисертацията на Н. К.: Глава I. „Формиране на модела на “класическото” парламентарно управление във Великобритания и неговото влияние в Европа. Парламентарен контрол върху правителството“ – §2. „Контролът на парламента в контекста на ранния парламентаризъм“ – с. 36–66.

От книгата на П. И.: Глава I „Парламент и парламентаризъм“ – §2. „Ранен (дуалистичен) парламентаризъм“ – с. 47–68.

Резултат: В съдържателно отношение изложението в книгата напълно съвпада с текста на дисертацията. Научният апарат буквално следва този от дисертацията, без каквито и да е добавени бележки. Дори е пропусната една бележка на с. 52 от книгата, за която има индекс 1 след цитат в текста, докато на с. 42 в дисертацията тя е на мястото си като бел. 88. От изложението в книгата са пропуснати абзаци в общ обем около 7 страници, като на мястото на пропуснатите текстове няма авторски текст, а предхождащите и следващите ги абзаци са свързани (вж. напр. с. 54–55 от книгата, където са абзаците от с. 44–48 от дисертацията). В сравнение с останалите сверявани текстове, тук има най-много замени на думи и фрази, които обаче не променят смисловото съвпадение. В тази част най-много се използва често срещаният похват на въвеждане на абзац с обща фраза, след която следва текст, идентичен по смисъл с дисертацията (*В теорията се прави извод, че...; Известно е, че...; В теорията се поддържа тезата, че...; Важно е да се посочи, че...*). Най-много са и използваните синоними и сходни по значение думи (*монархът – короната – кралят; страната – държавата; определя положението – дефинира ролята и статуса; не се използва – води до неупотреба*). Липсва текст, който смислово или буквално да не е наличен в дисертацията, с изключение на някои добавени фрази и общо 5 отделни изречения.

3. От дисертацията на Н. К.: Глава I. „Формиране на моделът на “класическото” парламентарно управление във Великобритания и неговото влияние в Европа. Парламентарен контрол върху правителството“ – §3. „Парламентарна отговорност и контрол през XIX в. – първата половина на XX в. при класическия парламентаризъм“ – с. 66–96.

От книгата на П. И.: глава I „Парламент и парламентаризъм“ – §3. „Класически (монистичен) парламентаризъм“ – с. 68–80.

Резултат: В смислово отношение текстът на параграфа в книгата повтаря този в дисертацията. Напълно идентични са цели страници (напр. с. 78) и обширни пасажки, докато в други има отделни замени на думи и фрази, които не променят смисъла на изложението. „Прескочени“ са отделни абзаци от текста на дисертацията в общ размер приблизително 17 страници. Това е довело напр. до свързване на текстове от с. 71 до 75 и от с. 89 до 95 от дисертацията в общи текстове в книгата съответно на с. 70–71 и с. 78–79;. Същевременно обширни пасажки са заимствани буквално със спорадични

редакции и замени на думи и фрази със синоними и сходни по значение думи. При буквалното следване на текста на дисертацията са се запазили дори и такива грешки като „*pal excellence*“ на с. 83 от дисертацията, появяваща се и на с. 74 от книгата. Същото се отнася и до често употребяваните в дисертацията курсивирани думи, които тук-там са останали в текста на книгата, без никаква ясна причина (напр. на с. 77– бел. 1, с. 83, 84, 85, 87 и др.). Научният апарат и в този параграф на книгата е изцяло и буквално заимстван от дисертацията, без никакви добавяния на нови източници.

4. От дисертацията на Н. К.: Глава II. „Парламентарният контрол в съвременния “рационализиран” парламентаризъм след Втората световна война“ - §2. „Първата вълна на “рационализация” на парламентаризма (Италия и Германия)“ – с. 169–201.

От книгата на П. И.: глава I „Парламент и парламентаризъм“ - §4. „Съвременен (рационализиран) парламентаризъм“ – 1. „Първата вълна на „рационализация“ на парламентаризма (Италия, Германия)“ – с. 81–91.

Резултат: Както е видно, заглавието на т. 1 от § 4 на първата глава от книгата е идентично с това на съответния параграф на дисертацията. Същото може да се каже и за съдържанието. Трябва да се има предвид, че текстът от близо 20 страници (част от тях изцяло) е пропуснат, като запазените абзаци са „споени“ в общ текст. Така напр. на с. 86–87 от книгата са събрани в общо изложение параграфи от: с. 181, (182–пропусната), 183 (4 реда), (184 –пропусната), 185 (7 реда), (186 и 187 – пропуснати), 188 (6 реда), (189–192 – пропуснати), 193 (по-голямата част). Подобно е положението и с текста на с. 88–89 от книгата, в който са включени отделни пасажи от с. 193 до 197 от дисертацията. Научният апарат е изцяло заимстван от дисертацията както като източници, така и като авторски текстове в бележките. Единствено на няколко места правилно използваното в дисертацията съкращение „Цит. съч.“ и „Пак там“ е заменено с пълното изписване на съответното заглавие. Добавена е само една нова бележка - № 2 на с. 82, но съдържанието ѝ е взето от изложението в дисертацията на с. 175.

5. От дисертацията на Н. К.: Глава II. „Парламентарният контрол в съвременния “рационализиран” парламентаризъм след Втората световна война“ – §3. „Втората вълна на “рационализация” на парламентаризма – Гърция, Португалия, Испания“ – с. 201–219.

От книгата на П. И.: глава I „Парламент и парламентаризъм“ – §4. „Съвременен (рационализиран) парламентаризъм“ – 2. „Втората вълна на „рационализация“ на парламентаризма (Гърция, Португалия, Испания)“ – с. 91–102.

Резултат: Както заглавието на параграфа, така и съдържанието му в книгата е идентично на това в дисертацията. Пропуснати са с. 212 и 214 и няколко абзаца, но останалият текст е идентичен с отделни замени на думи и фрази (най-вече такива в началото на някои абзаци) със синоними или близки по значение. Всички бележки под линия (вкл. авторските текстове в тях) са изцяло взети от дисертацията, като единствено използваните в нея съкращения „Цит. съч.“ или „...“ при изписването на вече цитирани източници, в книгата са допълнени с пълното описание на данните на източника.

6. От дисертацията на Н. К.: Глава III. „Парламентарен контрол в България при действието на Конституцията от 1991 година“ – §1. „Начало на третата вълна на “рационализация” на парламентаризма“ – с. 220–234.

От книгата на П. И.: глава I „Парламент и парламентаризъм“ – §4. „Съвременен (рационализиран) парламентаризъм“ – 3. „Третата вълна на „рационализация“ на парламентаризма“ – с. 102–107.

Резултат: Текстът от книгата е идентичен с този от дисертацията. Има отделни думи и фрази, които са заменени с техни синоними или думи, близки по значение (*да се обособи – да се оформи; промени – трансформации*). Пропуснати са изцяло с. 221–224 и 231–233, като абзаците преди и след тях следват едно след друго в текста на книгата (вж. напр. с. 103, 104, 106). Бележките под линия, вкл. съдържащите се в тях текстове и такива в курсив, както и съкращенията, са напълно идентични с тези от дисертацията. Няма нито една нова бележка или нов текст в изложението.

7. От дисертацията на Н. К.: Глава III. „Парламентарен контрол в България при действието на Конституцията от 1991 година“ – §4. „Контролът на Народното събрание върху дейността на правителството (форми и практика)“ – с. 303–337.

От книгата на П. И.: Глава III. „Основни правомощия на Народното събрание“ – §3. „Контролни правомощия“ – с. 504–531.

Резултат: В смислово отношение има пълно съвпадение на текста на книгата с дисертацията, а в по-голямата част от страниците то е и буквално. На с. 504, 505, 506, 507, 508 бяха установени малко повече (между 5 и 12 на страница) замени на отделни думи и фрази с техни синоними или близки по значение думи (определя изрично – дефинира точно и ясно; насочено главно – ориентирано преди всичко; сърцевина – квинтесенция). В повечето страници има до 3 такива замени, а с. 525, 528, 529 са напълно идентични с текста от дисертацията (най-вече с. 327–337). На с. 505, в бележка под линия, П. И. констатира „ценен научен принос в материята на парламентарния контрол“ на Н. К., без конкретно позоваване на изводи или мнения, като препраща към две нейни статии. Статиите са включени в библиографията на книгата. Дисертационният труд на доц. К. не е споменат нито в изложението, нито в библиографията към книгата на П. И. На с. 515–517 и 518–519 има добавен собствен текст на П. И. – съответно общо 40 и 28 реда с няколко бележки под линия, които липсват в дисертацията. Нова е и бел. 2 на с. 507. Всички останали бележки под линия напълно съвпадат с тези от текста на дисертацията, вкл. и текста от бел. № 216 на с. 324 от дисертацията – „както и Приложение № 2“, който е останал в бел. № 2 на с. 520, при положение, че в книгата на д-р И. липсват каквито и да е приложения. От общо 35 страници в този параграф от дисертацията само три (с. 313–315) не са налични, както и отделни абзаци на с. 322, 323, 326.

Резултатите от сравнението на около 135 страници от дисертацията на Н. К., състояща се от 345 страници – без приложенията и библиографията, с около 92 страници от книгата на П. И. от 697 страници, както и фактът, че дисертационният труд на Н. К. не е цитиран в книгата и не е включен в библиографията към нея, дават основание на Етичната комисия да потвърди наличието на плагиатство от страна на П. И. Впечатляващо е, че в сравняваните страници от книгата на П. И. близо 230 бележки с цитирания на източници и авторски текст от научния апарат под линия е изцяло заимстван от дисертацията на Н. К. (добавени са по-малко от 10 нови бележки). Използвани са характерни за плагиатството техники: буквално заимстване на чужд текст без позоваване на автора му; заимстване на чужд текст с внасяне в него на някои промени, които не променят смисъла му, отново без цитиране на неговия автор;

комбиниране на различни пасажии от чужд текст в общо изложение, без да се посочва откъде са взети и кой е авторът им.

Заклучението на Етичната комисия е, че в книгата на д-р П. И. „Компетенцията на Народното събрание“, Издателство „Нова звезда“, 2015 г., състояща се от 697 страници, е налице плагиатство, при което значителни части от чуждо произведение – дисертацията „Парламентарен контрол“ на Н. К., е използвано и представено за авторски труд, без дисертацията да е цитирана като източник. Задължението за цитиране се отнася и до непубликуваните дисертационни трудове. Смятаме, че е налице незачитане на чужд принос в научен труд, получил оценка за приноси в науката в процедура на ВАК. Съпоставянето на съответните части от дисертационния текст на Н. К. и от книгата на П. И. е показателно за начина, по който е осъществено присвояването на текстове.

Плагиатството е вид измама, поради което е смятано за тежко нарушение на научноизследователската етика, недопустимо като деяние и поведение на член на академичната общност.

Според чл. 11. Професионална отговорност в Етичния кодекс на академичната общност на Софийския университет „Св. Климент Охридски“:

„(1) Изследователите в Софийския университет трябва да гарантират, че тяхното изследване е приносно и не повтаря вече осъществено на друго място изследване.

(3) Недопустимо е плагиатството. Изследователите трябва да признават и уважават приноса на другите изследователи и да се придържат към правилата за коректно изброяване и цитиране на източниците.“

Смятаме, че плагиатството от страна на преподавател в Софийския университет е недопустимо и с оглед на това, на което се опитваме да научим студентите и докторантите в Университета, когато ги въвеждаме в научното изследване и ги запознаваме с етичските принципи, с които то е същностно обвързано, а също и с оглед на последователните усилия, предприемани в Университета през последните години, насочени към обучение, както и към проверка и контрол по отношение на плагиатство от страна на студенти и докторанти.³

Плагиатството е деяние, което противоречи на принципите на академична почтеност и честност (чл. 2), на академична отговорност (чл. 5) и институционална отговорност (чл. 6), намерили израз в Етичния кодекс на Софийския университет. То е несъвместимо с една представа за интегритет на личностите, ангажирани с научно изследване и преподаване в Университета, която се отнася до последователността в действията и цялостното поведение на членовете на академичната общност и предполага спазването на етичските принципи и правила в научноизследователската дейност, както и спазването на законите на държавата. Поради тежестта на плагиатството като нарушение, различно от други провинения, даващи основания за

³ При използване на специализираната система за засичане на плагиатство в Софийския университет се препоръчва задълбочен анализ на всички доклади, за които коефициентът на подобност 2, който отчита фрази, състоящи се от 25 думи, надвишава 5%.

дисциплинарно наказание, в Закона за висшето образование, чл. 58, ал. 4, то е основание за освобождаване от академична длъжност.

Принципите и правилата на научноизследователската етика не са установени едва с Етичния кодекс на Университета, а са споделени в една научна общност, която надхвърля националните граници. Според чл. 3 от Закона за висшето образование то „се осъществява в съответствие с общочовешките ценности и националните традиции“. В Етичния кодекс на академичната общност на Софийския университет, във Вътрешните правила за извършване на проверка за плагиатство и недостоверност на научни данни в научни трудове на членовете на академичния състав на Софийски университет „Св. Климент Охридски“, в Правилника за устройство и дейността на Софийския университет „Св. Климент Охридски“, чл. 129, ал. 2, т. 2, както и в Закона за висшето образование констатирането на плагиатство не е обвързано с давност. Поради това не приемаме аргумента за давност, изтъкнат в становището на д-р П. И. С оглед на обема на констатираните съответствия и техния вид, смятаме съображенията, изложени от д-р П. И. по отношение на това, дали съответните части от дисертационния труд на Н. К. са приноси, както и съображенията, свързани с приносните моменти в неговото изследване, за неотнормими.

Проверката на Етичната комисия продължи 45 дни от сезирането на Комисията, не само поради обема на произведенията, които бе необходимо да бъдат съпоставени, но и поради допълнителните справки за установяване на страниците към 2015 г. на монографията на д-р П. И. „Компетенцията на Народното събрание“, Издателство „Нова звезда“ с оглед на екземпляра от книгата от 618 страници, изпратен на 13.08.2021 г. от издателство „Нова звезда“, със знанието и съгласието на д-р П. И. Доколкото в рамките на проверката са установени достатъчно много данни за книгата „Компетенцията на Народното събрание“ от 2015 г., състояща се от 697 страници, Комисията има основания да допусне, че представянето на книгата в преработен съкратен вариант от 618 страници, необозначен като второ издание, е опит за възпрепятстване на започналата на 09.08.2021 г. вътрешноинституционална проверка, което само по себе си е нарушение и е несъвместимо с академичната честност и почтеност.

Въз основа на констатираните нарушения на Етичния кодекс на СУ „Св. Климент Охридски“ Етичната комисия препоръчва на ректора в рамките на неговите правомощия да предприеме съответни мерки.

Председател на Етичната комисия: /п/ доц. д-р Валентина Кънева

Заместник-председател: /п/ доц. д-р Боряна Мусева

Членове:

/п/ проф. д-р Евгения Калинова

/п/ доц. д-р Бистра Мизова

/п/ доц. д-р Веселин Кожухаров

/п/ доц. д-р Веселина Москова-Думанова

/п/ гл. ас. д-р Пламен Цветков

/п/ Росица Банкова, главен инспектор администрация

/п/ Росен Иванов, студент